

Az iparbiztonsági jogi szabályozás kiterjed a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek elleni védekezésre. A veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek következményeinek csökkentésére alkalmazzuk a településrendezési szabályokat. A cikksorozat első részében a szerzők a településrendezéssel kapcsolatos EU-szabályozást és műszaki követelményeket értékelték, most pedig a hazai szabályozást és követelményeket vizsgálják meg.

Kulcsszavak: Seveso-irányelv, Magyarország, településrendezési tervezés, veszélyes anyagokkal foglalkozó üzem

Bevezetés

A veszélyes üzemek környezetében található veszélyességi övezetek kijelölésével kapcsolatos követelmények elsőként a Seveso II. Irányelvben fogalmazódnak meg: az esetlegesen bekövetkező balesetek következményeinek csökkentését a településrendezési és/vagy településfejlesztési tervekben kell figyelembe venni. A jogharmonizáció követelményeként a Seveso II. Irányelvben foglalt előírásokat a tagállamok maradéktalanul teljesítették, azaz a hatálya alá tartozó veszélyes üzemek környezetében végrehajtották a veszélyességi övezet kijelölését. Ugyanakkor a veszélyességi övezet kijelölésére az irányelv nem fogalmaz meg egységes kritériumrendszert, így a tagállamoknál nem lehet egységes végrehajtásról beszélni.

A hazai szabályozásban a jogharmonizációt követően megjelent a felső és alsó küszöbértékű veszélyes üzemek környezetében a veszélyességi övezetek kijelölésére vonatkozó előírás. A küszöbérték alatti üzemeknél a szabályozás nem tartalmaz erre vonatkozó iránymutatást. A településrendezési tervezésnél a tényleges veszélyeztetés alapján meghatározott veszélyességi övezet kijelölése elengedhetetlen, hiszen a megfelelő védőtávolság önmagában garantálja, hogy egy esetleges baleset a lakosság egészségében ne okozzon károsodást.

Jelen cikkben részletesen ismertetjük és elemezzük a hazánkban alkalmazott nemzeti szintű szabályozást és eljárásrendet.

Településrendezési szabályozás Magyarországon

A területfejlesztés és területrendezés alapvető feladatait a területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény az alábbiak szerint foglalja össze:

- a térségi és helyi közösségek területfejlesztési és területrendezési kezdeményezéseinek elősegítése, összehangolása az országos célkitűzésekkel;
- fejlesztési koncepciók, programok és tervek kidolgozása, meghatározása és megvalósítása a társadalom, a gazdaság és a környezet dinamikus egyensúlyának fenntartása, illetve javítása érdekében;
- a nemzetközi együttműködés keretében az Európai Unió regionális politikájához illeszkedés elősegítése, valamint a regionális együttműködésben rejlő kölcsönös előnyök hasznosítása és a határ menti (különösen a hátrányos helyzetű határ menti) térségek összehangolt fejlesztésének elősegítése. [1]

A településrendezési tervezés Magyarországon hierarchikus felépítésű. Az Országos Területrendezési Tervről szóló 2003. évi XXVI törvény az ország egészére határozza meg – a léptéknek megfelelő mélységben – a területhasználatra és az infrastruktúra térbeli rendjére vonatkozó jövőképet és az annak elérését szolgáló szabályokat.

A kiemelt térségekre és a megyékre területrendezési tervek készülnek, amelyeknek összhangban kell lenniük az Országos Területrendezési Tervben foglaltakkal.

A településeken településrendezési terv készül, melynek eszközei a településfejlesztési koncepció, a településszerkezeti terv, a szabályozási terv, a helyi építési szabályzat. A településrendezési terveknek összhangban kell lenniük a megyei területrendezési tervekkel, így az Országos Területrendezési Tervben foglaltakkal is.

A településrendezési tervezés folyamata

A településrendezési tervezés [2] a polgármester feladata, melyben a települési főépítész segíti. A településrendezési tervezés folyamata az alábbi 7 lépésből állhat.

1. Felmerül a településrendezési terv elkészítésének, felülvizsgálatának, módosításának igénye. Ajánlott olyan tervezőiroda, tervező választása, amellyel, akivel a település eddig is kapcsolatban állt, ismeri a települést, többször tervezett is már ott, illetve amelynek, akinek munkájával a helyi önkormányzat elégedett, a szomszédos településeken vagy a térségben már tervezett, ismeri a területet, munkájával a szomszédos települések önkormányzatai elégedettek.
2. Előzetes egyeztetés (a tervezés megkezdésének bejelentése). Lista készítése a készülő településrendezési terv egyeztetésében illetékesek felsorolásával, az elkészített előzetes egyeztetési dokumentum kiküldése a listán lévőknek véleménynyilvánítás céljából. Az előzetes vélemény megküldésére a véleményezőknél az utolsó

kézhezvételtől számított 30 nap áll rendelkezésre. A határidő leteltével a beérkezett állásfoglalások alapján új lista készítése, melyeken azok szerepelnek, akik részt kívánnak venni az egyeztetési eljárásban.

3. Tervezési folyamat. Akkor születik jó terv, ha az önkormányzat, a település lakói és a tervezők szorosan együttműködve, együtt tervezve, közösen készítik azt. Ideális helyzetben a lakosság bevonása már a tervezők bevonása előtt megtörténik. Igények a lakosság részéről is jelentkezhetnek. A végső cél minden esetben a települési környezet minőségének és a települési lakosság életminőségének javítása! Ez az időszak a belső (településen belüli) egyeztetés időszaka. Az önkormányzatnak igen nagy felelősége és sok feladata van abban, hogy a tervet a település lakói maguké-
nak érezzék, hogy úgy gondolják, a terv valóban értük van, az ő céljaikat tükrözi. Az igények ütköztetésénél az elsődleges cél a közösségi érdek megfogalmazása.
4. Tervtanács. Akkor kerül tervtanács elé a terv, amikor a szakmai kérdések már eldőlték, és maga a tervdokumentáció is nagyrészt elkészült. A tervtanács szerepe az elfogulatlan vélemény megformálása, mely során újabb ötletek szerezhetők, illetve még időben fény derülhet egy-egy hibás döntésre, lépésre. A tervtanács tehát egyfajta ellenőrzés a tervezés befejezése előtt. A benyújtandó dokumentáció tartalmát a kormányrendelet szabályozza.
5. Egyeztetési eljárás. A tervdokumentáció összeállítása (a tervtanács észrevételeinek felhasználásával), az egyeztetési dokumentáció megküldése az előzetes eljárás során kialakított listán szereplőknek egyeztetésre. A hatóságoknak, a szomszédos településeknek a kézhezvételtől számítva 45 nap áll rendelkezésre a reagálásra. Az eltérő vélemények tisztázása érdekében szükséges lehet egy egyeztető tárgyalás összehívása az egyeztetésben részt vettek részére. A meghívóval együtt célszerű megküldeni az egyeztetés során felmerült észrevételekre adott válaszokat, melyek alapján a véleményezők el tudják dönteni, fenntartják-e véleményüket. A tárgyalás után a terv tartalmának, formájának véglegesítése a beérkezett észrevételek, javaslatok, kritériumok figyelembevételével. Az így elkészült dokumentációt a helyben szokásos módon egy hónapig a lakosság számára elérhetővé kell tenni, hogy észrevételeket tehessenek. A lakossági észrevételeket meg kell vizsgálni, indokolt esetben a tervbe be kell építeni. Amennyiben a terv tartalma az egyeztetési folyamat során lényegesen változik, az egyeztetési eljárást újra le kell folytatni. Jóváhagyás előtt a véglegesített tervet az egyeztetési dokumentumokkal együtt az állami főépítésznek szakmai véleményezésre meg kell küldeni. A megyei jogú városok igazgatási területének egészére készült szabályzatot és terveket az állami főépítész útján a miniszternek, a fejlesztési koncepciókat a településfejlesztésért és településrendezésért felelős miniszternek, az egyéb szabályzatokat és terveket az állami főépítésznek kell megküldeni. A miniszter 90, az állami főépítész 30 napon belül adhat véleményt.

6. Jóváhagyás. A testület elé a fent felsorolt eljárások után kerül a terv. A jóváhagyás előtt a testülettel ismertetni kell az egyeztetési eljárás során beérkezett véleményeket, valamint az állami főépítész és a lakosság észrevételeit, az eljárás eredményét. A képviselők ezek ismeretében hozzák meg döntésüket, fogadják el a településrendezési eszközöket, a településfejlesztési koncepciót határozattal, a településszerkezeti tervet határozattal és a szabályozási tervet, a helyi építési szabályzatot rendelettel. A helyi építési szabályzatot módosulása esetén egységes szerkezetbe kell foglalni.
7. Kiküldés. A jóváhagyott tervet, a helyi építési szabályzatot meg kell küldeni az egyeztetésben részt vetteknek és az Országos Dokumentációs Központnak.

A veszélyességi övezet kijelölése és az abban történő fejlesztés szabályozása

Az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997. (XII. 20.) kormányrendelet (a továbbiakban: OTÉK) tartalmazza az ipari területek létesítésére vonatkozó részletes szabályokat, így a védőtávolság kijelölésére vonatkozó előírásokat is.

Az OTÉK alapján az ipari terület lehet környezetre jelentős hatást gyakorló terület és egyéb terület. A környezetre jelentős hatást gyakorló ipari terület a különlegesen veszélyes (pl. tűz-, robbanás-, fertőzőveszélyes), bűzös vagy nagy zajjal járó gazdasági tevékenységhez szükséges építmények elhelyezésére szolgál. Az egyéb ipari terület elsősorban az ipari, az energiaszolgáltatási épületek és a településgazdálkodás építményei elhelyezésére szolgál. A környezetre jelentős hatást gyakorló iparterületen lakás nem helyezhető el. Az egyéb ipari gazdasági területen a gazdasági tevékenységi célú épületen belül a tulajdonos, a használó és a személyzet számára szolgálati lakások helyezhetők el, de önálló lakórendeltetésű épület nem. [3]

Az OTÉK-ban foglaltak szerint a védőterület a káros hatások elleni védelmet vagy biztonságot szolgáló terület, amely lehet védőterület (biztonsági terület) vagy nyomvonal jellegű építmény esetén védősáv (biztonsági övezet).

Védőterületet akkor kell kialakítani:

- amennyiben az építmények vagy a használatuk külön-külön vagy akár együttesen a hatóságok előírásaiban megállapított terhelési határértékeket meghaladó mértékű hatást fejtenek ki a környezetre;
- ha valamely építményt a megengedett környezetterhelési határértékekkel szemben védeni szükséges, és az műszaki kialakítással nem oldható meg.

A védőterület kiterjedését, felhasználásának és beépítésének lehetőségét, módját és feltételeit a vonatkozó jogszabályok – ennek hiányában az illetékes hatóságok előírásai – alapján kell meghatározni.

A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvényben fog-

laltak szerint a környezetveszélyeztetéssel járó technológiák alkalmazásakor a környezetveszélyeztetés csökkentése érdekében a veszélyforrás jellegéhez igazodó védőterületet, illetőleg védőtávolságot kell kijelölni. Ha a védőterület, illetve védőtávolság csak a már kialakult települési viszonyok megváltoztatásával biztosítható, a megvalósítás költségeit a felelősség arányában kell viselni. [4]

A környezeti hatásvizsgálat elvégzéséhez kötött tevékenységeket végző létesítmények esetén az új létesítményekkel és a bővítésekkel kapcsolatos környezetvédelmi követelményeket, a védőtávolságokat a környezeti hatásvizsgálati és az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló 314/2005. (XII. 25.) kormányrendelet szabályai szerint lefolytatott eljárás alapján kiadott környezetvédelmi engedélyben kell meghatározni. Működő létesítmények esetében a védőtávolságok meghatározására a környezetvédelmi felülvizsgálat végzéséhez szükséges szakmai feltételekről és a feljogosítás módjáról, valamint a felülvizsgálat dokumentációjának tartalmi követelményeiről szóló 12/1996. (VII. 4.) KTM rendelet szerint lefolytatott eljárás alapján kiadott működési engedély tartalmazhat előírást, melyet a működő létesítményeknél lefolytatott környezetvédelmi felülvizsgálat alapján adnak ki. A védőterület, a védőtávolság kijelölése alapjául szolgáló terhelési határértékeket végrehajtási rendeletek tartalmazzák.

Környezetvédelmi védőterületen belüli fejlesztésre a jogszabályok nem adnak lehetőséget.

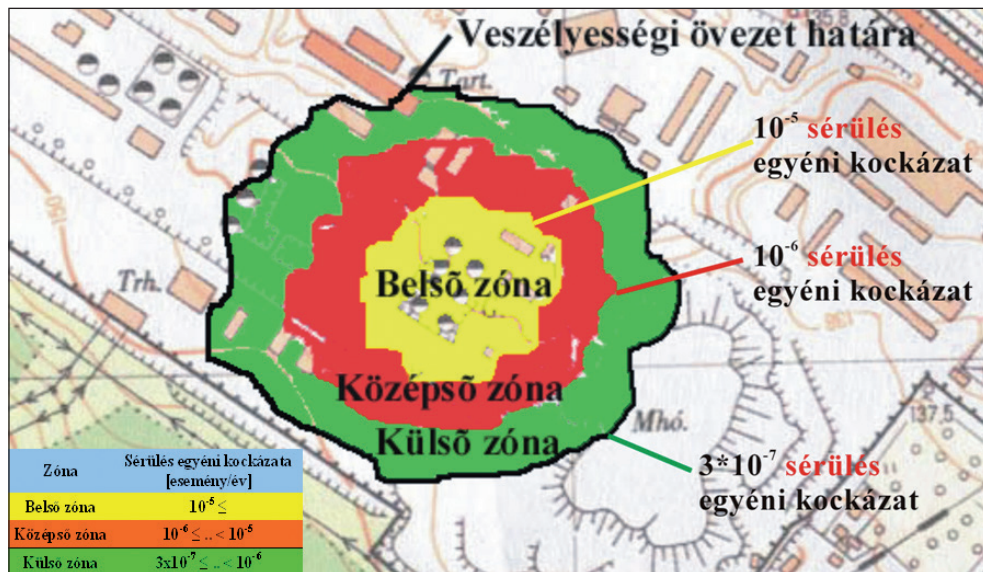
A 219/2011. (X. 20.) kormányrendelet hatálya alá tartozó, alsó és felső küszöbértékű veszélyes anyagokkal foglalkozó üzemek környezetében a hatóság a biztonsági jelentés vagy a biztonsági elemzés alapján – azok feltételek nélküli elfogadását követően – külön döntésben jelöli ki a veszélyes anyagokkal foglalkozó üzem körüli veszélyességi övezet határait. A veszélyességi övezeten belül a fejlesztések korlátozhatók. A hatóság a veszélyességi övezet határaitól tájékoztatja az érintett polgármestert, kezdeményezi a veszélyességi övezetnek a településrendezési tervben való feltüntetését. [4]

A veszélyességi övezetekben történő fejlesztésekről a fejlesztés engedélyezése előtt a polgármesternek minden esetben kezdeményeznie kell az illetékes népegészségügyi hatóság, a környezetvédelmi hatóság, a természetvédelmi hatóság, a bányahatóság, a vízvédelmi hatóság, a vízügyi hatóság, továbbá a veszélyes üzem és a fejlesztéssel érintett önkormányzat képviselőiből álló bizottság létrehozását. A korábbi szabályozásban a katasztrófavédelmi hatóságnak állásfoglalási lehetősége volt. A polgármesternek a fejlesztési döntéshozatalkor biztosítani kell a lakossági észrevételek és a bizottság állásfoglalásának figyelembevételét. [5]

A veszélyességi övezeten belül belső, középső és külső zónát határoznak meg, ezek határainak kijelölése a sérülések egyéni kockázata alapján történik az alábbiak szerint:

- Belső zóna: a sérülés egyéni kockázata meghaladja a 10^{-5} esemény/év értéket.
- Középső zóna: a sérülés egyéni kockázata 10^{-5} és 10^{-6} esemény/év érték között alakul.
- Külső zóna: a sérülés egyéni kockázata nem éri el a 10^{-6} esemény/év értéket, de nagyobb, mint 3×10^{-7} . [4]

Az alsó és felső küszöbértékű veszélyes anyagokkal foglalkozó üzemek környezetében a veszélyességi övezet kijelölését az 1. ábra mutatja be.

1. ábra: A veszélyességi övezet kijelölése [6]

A veszélyességi övezeten belül való fejlesztésre a 219/2011. (X. 20.) kormányrendelet tartalmazza a részletes előírásokat.

	Az építmény jellege	Belső zóna	Középső zóna	Külső zóna
A	Lakóház, szálloda, nyaralók.	A fejlesztés nem ajánlott.	Az engedélyezés a halálozás társadalmi kockázatának részletes vizsgálatán alapuló egyedi feltételekhez kötött.	A fejlesztés megengedett.
B	Munkahelyek, parkolók.	Az engedélyezés a halálozás társadalmi kockázatának részletes vizsgálatán alapuló egyedi feltételekhez kötött.	A fejlesztés megengedett.	A fejlesztés megengedett.

C	Kiskereskedelmi üzletek, kis közösségi létesítmények, szabadidőközpontok	Az engedélyezés a halálozás társadalmi kockázatának részletes vizsgálatán alapuló egyedi feltételekhez kötött.	Az engedélyezés a halálozás társadalmi kockázatának részletes vizsgálatán alapuló egyedi feltételekhez kötött.	A fejlesztés megengedett.
D	Tömegtartózkodásra szolgáló építmények.	A fejlesztés nem ajánlott.	Az engedélyezés a halálozás társadalmi kockázatának részletes vizsgálatán alapuló egyedi feltételekhez kötött.	Az engedélyezés a halálozás társadalmi kockázatának részletes vizsgálatán alapuló egyedi feltételekhez kötött.
E	Közterületek, fő közlekedési útvonalak.	Az engedélyezés a halálozás társadalmi kockázatának részletes vizsgálatán alapuló egyedi feltételekhez kötött.	Az engedélyezés a halálozás társadalmi kockázatának részletes vizsgálatán alapuló egyedi feltételekhez kötött.	A fejlesztés megengedett.

1. táblázat: A veszélyességi övezeten belül való fejlesztés lehetőségei [7]

A fenti csoportosítás alól az alábbi kivételeket kell figyelembe venni:

	Az építmény jellege	Kivételek
A	Lakóépület, kereskedelmi szálláshely, nyaraló.	Ha a lakóház háromnál kevesebb lakást foglal magába vagy ha a kereskedelmi szálláshely 10 főnél kisebb férőhelyes, a B kategóriába kell sorolni. Idős vagy fogyatékos személyeknek épült lakóházakat, közösségi otthonokat a C kategóriába kell sorolni. Az ötszintes vagy magasabb házakat a D kategóriába kell sorolni.
B	Munkahely, parkoló.	Ha 200 gépjárműnél nagyobb befogadóképességű a parkoló vagy más létesítmények tartoznak hozzá, a C kategóriába kell sorolni. A 100 főnél több személyt befogadó vagy 3 szintesnél magasabb kereskedelmi vagy ipari épületet, a mozgássérülteknek készült ipari vagy kereskedelmi építményeket a C kategóriába kell sorolni.
C	Kiskereskedelmi üzlet, kis befogadóképességű közösségi létesítmény, szabadidős létesítmény.	A 250 m ² -nél kisebb kisipari célú, a 100 m ² -nél kisebb közösségi épületek és szabadidőközpontok a B kategóriába tartoznak. Az 5000 m ² -nél nagyobb épületek a D kategóriába tartoznak. A nyitott terű létesítmények, ahol alkalmanként 1000-nél több ember lehet jelen (piac, stadion stb.), a D kategóriába tartoznak.

2. táblázat: A veszélyességi övezeten belül való fejlesztés kivételei [7]

Katasztrófaveszélynek, katasztrófakockázatnak kitett területen beépítésre szánt területet kijelölni, illetve épületet elhelyezni csak a település katasztrófavédelmi besorolásának és a veszélyeztető hatásnak a figyelembevételével lehet. [6]

A veszélyességi övezet kijelölése a sérülés egyéni kockázata alapján

A veszélyes üzemek engedélyezési kritériumai a halálozás egyéni kockázata és a társadalmi kockázat meghatározáshoz kötött. Az engedélyezési kritériumokat a 219/2011. (X. 20.) kormányrendelet 7. melléklete rögzíti. Az üzemeltetőnek ahhoz, hogy a biztonsági dokumentációban bizonyítani tudja, hogy megfelel a jogszabályi kritériumoknak:

- azonosítania kell a lehetséges súlyos baleseti eseménysorokat,
- meg kell határozni a súlyos baleseti csúcsesemények gyakoriságát,
- a súlyos baleseti eseménysorok következményeinek elemzésével ki kell számolnia a különböző elhalálozási valószínűségekhez tartozó távolságokat,
- a súlyos balesetek következményeinek és gyakoriságának integrálásával meg kell határozni az integrált halálozás egyéni kockázatát és a társadalmi kockázatot,
- az integrált halálozás egyéni kockázatát és a társadalmi kockázatot össze kell vetnie a vonatkozó jogszabályok engedélyezési kritériumaival.

A súlyos baleseti eseménysorok következményeinek elemzése során az elhalálozási valószínűségek meghatározása az elhalálozásra vonatkozó probit függvényekkel történik. A probit függvény általános alakja mérgező hatás esetére:

$$Pr = a + b * \ln(A^n * t)$$

Pr : az elhalálozási valószínűségnek megfelelő probit (–)

a, b, n: egy adott anyag mérgező képességét leíró konstansok (–)

C: koncentráció (mg m^{-3})

t: kitettségi idő (perc) [8]

A probit függvény általános alakja tűz hatás esetére:

$$Pr = -36,38 + 2,56 * \ln(Q^{4/3} * t)$$

Pr: az elhalálozási valószínűségnek megfelelő probit (–)

Q: hőszugárzás (W m^{-2})

t: kitettségi idő (s) [8]

A 219/2011. (X. 20.) kormányrendelet a veszélyes üzemek környezetében a sérülés egyéni kockázata meghatározásán alapuló veszélyességi övezet kijelölését írja elő. A sérülés egyéni kockázata meghatározásának lépései megegyeznek a kockázaton alapuló megközelítés módszernél bemutatott lépésekkel, oly módon, hogy a balesetek következményeinek meghatározása során a sérülésre vonatkozó matematikai függvényeket kell alkalmazni. Mérgező hatás esetén a probit függvényben szereplő a, b, n értékeket az adott

anyag sérülési hatásaira kell vonatkoztatni, a tűz hatásainak elemzése során az alábbi, I. fokú égési sérülést leíró probit függvényt kell alkalmazni:

$$Pr = -39,83 + 3,0186 * \ln(Q^{4/3} * t)$$

Pr: az elhalálozási valószínűségnek megfelelő probit (–)

Q: hőszugárzás ($W m^{-2}$)

t: kitettségi idő (s) [8]

Robbanás esetén sérülési kritériumnak a dobhártya beszakadásához vezető léglökési hullám tekinthető.

Összegzés

A veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek elleni védekezés feltételrendszerét – amennyiben az üzemben nagy mennyiségű veszélyes anyag lehet jelen – uniós jogszabály, a Seveso III. Irányelv szabályozza, amelynek célja a súlyos balesetek megelőzése, azok emberre és környezetre gyakorolt következményeinek csökkentése. A szabályozás alkalmazása a tagállamokra nézve kötelező érvényű.

Ismertettük a Seveso III. Irányelv településrendezési tervezéssel kapcsolatos előírásait, bemutattuk az egyes tagállamok esetében a veszélyességi övezet kijelölésére alkalmazott módszereket.

Megállapítható, hogy az Európai Unión belül a településrendezési tervezés nem egységes. A tervezés nemzeti sajátosságokon alapul, így a tagállamokban eltérőek a szabályozások, ezért eltérőek a veszélyes övezetek kijelölésének módszerei. A veszélyességi övezet kijelölése alapvetően háromfajta elv alapján történhet, gyakorlati alkalmazásként azonban csak a következményelemzésen és a kockázatelemzésen alapuló módszer terjedt el.

Magyarországon a veszélyességi övezet, a védőtávolság kijelölése a településrendezési tervben jelenik meg. A veszélyességi övezet, a védőtávolság kijelölése nem egységes elveken alapul. A környezetvédelmi szempontok alapján történő védőtávolság-kijelölés a vonatkozó előírásokban megállapított terhelési határértékeknek való megfelelésen alapszik, míg a felső és alsó küszöbértékű veszélyes anyagokkal foglalkozó üzemek vonatkozásában a katasztrófavédelmi szempontok alapján történő kijelölés a sérülés egyéni kockázatának meghatározásán nyugszik. A küszöbérték alatti üzemek környezetében jelenleg a környezetvédelmi szabályozás alapján kizárólag védőtávolság van kijelölve, de csak abban az esetben, amennyiben a megállapított terhelési határértékeket meghaladó mértékű hatást fejtenek ki a környezetre.

A veszélyes anyagokkal foglalkozó üzemek körüli veszélyességi övezet kijelölése az engedélyezési kritériumokkal összhangban kockázatelemzésen alapul, a sérülés egyéni kockázata alapján történik. A sérülés egyéni kockázata meghatározásának lépései meggyeznek a halálozás egyéni kockázata meghatározás lépéseivel, azzal a különbséggel,

hogya a számítások során a sérülésre vonatkozó matematikai függvényeket kell alkalmazni. A sérülés egyéni kockázata a halálozás egyéni kockázatára vonatkozó számításokból egyszerűen levezethető. A veszélyességi övezeteknek a sérülés egyéni kockázata alapján történő kijelöléséhez rendelkezésre állnak a szükséges alapadatok, a számítások elvégzése nem okoz jelentős többletterhet.

A településrendezéssel kapcsolatos katasztrófavédelmi feladatok ellátásához elengedhetetlen a katasztrófavédelmi és azon belül az iparbiztonsági felsőfokú képzés fejlesztése és továbbfejlesztése. Ezen képzés Magyarországon a Nemzeti Közzolgálati Egyetemen folyik. [9], [10]

Irodalomjegyzék

- [1] A területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény.
- [2] A településrendezési tervek készítésének folyamata, www.helyinfo.hu/domain34/files/modules/.../2492697DB3C0A5796.pdf (a letöltés ideje: 2013. november 22.)
- [3] Az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997. (XII. 20.) kormányrendelet.
- [4] A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény.
- [5] Vass Gyula – Bali Péter: Itt a Seveso III. Irányelv. *Védelem – katasztrófa-, tűz- és polgári védelmi szemle*, XXII:(2), pp. 9–13. (2015)
- [6] Vass Gyula: Tájékoztató a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek elleni védekezésről szóló szabályozás változásairól. Konferencia a Katasztrófavédelmi törvény (Kt.) és a végrehajtásról szóló 219/2011. (X. 20.) kormányrendelet (Kr.) által előírt kötelezettségekről. Budapest, 2012. február 22., www.kszgysz.hu/hirek/archivum/2012/konferencia-a-katasztrofavedelmi-torveny-kt-es-a-vegrehajtasrol/ (a letöltés ideje: 2013. november 22.)
- [7] A veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek elleni védekezésről szóló 219/2011. (X. 20.) kormányrendelet.
- [8] Methods for the Determination of Possible Damage (“Green Book”). CPR 16E, TNO, 1992. (ISBN 90-5307-052-4)
- [9] Bleszity János – Grósz Zoltán: Egyetemi képzések a katasztrófavédelem számára. *Bolyai Szemle*, 22:(3), pp. 9–16. (2013)
- [10] Bleszity János – Grósz Zoltán – Pántya Péter – Krizsán Zoltán: A katasztrófavédelem szakoktatásának aktuális kérdései. *Bolyai Szemle*, 23:(3), pp. 7–13. (2014)

Assessment of the Hungarian regulation on land-use planning concerning dangerous establishments

CIMER ZSOLT – VASS GYULA – KÁTAI-URBÁN LAJOS

The Hungarian legal regulation on industrial safety regulates the management of major industrial accidents involving dangerous substances. Land-use planning provisions intend to reduce the consequences of major accidents involving dangerous substances. In the first article of the series the authors analysed the development of the European legal regulation and technical requirements. In this second article the authors review the Hungarian regulations and technical requirements on land-use planning.

Keywords: Seveso Directive, Hungary, land-use planning, dangerous establishment